

Î N C H E I E R E

27 decembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Ion Druță
Tamara Chișca-Doneva

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Jordan Iulia,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Davîdova Olga
împotriva lui Jordan Andrei, Jordan Mihail și Iuliei Jordan cu privire la recunoașterea
dreptului de proprietate și partajarea bunurilor,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 mai 2017, prin care a fost
respins apelul declarat de către Jordan Iulia și a fost menținută hotărârea Judecătoriei
Buiucani, municipiul Chișinău din 7 martie 2013 și hotărârea suplimentară a
Judecătoriei Buiucani, municipiul Chișinău din 18 iunie 2015,

c o n s t a t ă :

La 13 aprilie 2011, Davîdova Olga a depus cerere de chemare în judecată
împotriva lui Jordan Andrei, intervenienți accesorii Jordan Iulia și Jordan Mihail, cu
privire la recunoașterea dreptului de proprietate și partajarea bunurilor dobândite în
timpul căsătoriei.

În motivarea acțiunii, a indicat că la 1 septembrie 2006 a fost înregistrată
căsătoria sa cu pârâtul, Jordan Andrei. Din căsătorie au doi copii minori: fiul -
XXXXX, născut la XXXXX și fiica - XXXXX, XXXXX. Iar, la 13 decembrie 2010,
căsătoria încheiată între Jordan Andrei și Davîdova Olga a fost desfăcută, copiii
rămânând la întreținerea mamei.

Reclamanta a comunicat că în timpul căsătoriei împreună cu pârâtul, Jordan
Andrei, au dobândit următoarele bunuri în proprietatea comună în devălmășie:
apartamentul nr. XXXXX, compus din două odăi și boxa auto nr. XXXXX situate
în XXXXX, precum și bunuri mobile în sumă de 300 914,93 lei.

Susține că în apartamentul menționat pârâtul locuiește cu alți coproprietari -
părinții Jordan Iulia și Jordan Mihail. După primirea apartamentului și a boxei de la
antreprenor, reclamanta împreună cu pârâtul au efectuat reparația și amenajarea
acestor imobile, fiind primite în variantă nefinisată.

Afirmă că pentru reparația și amenajarea apartamentului au fost cheltuite surse financiare suplimentare. Părțile nu au ajuns la o înțelegere referitor la partajarea averii în devălmășie pe cale amiabilă. Domicilierea într-un apartament cu pârâțul este imposibilă, Davîdova Olga fiind nevoită să închirieze un apartament, în care să locuiască cu copiii săi.

Reiterează că potrivit contractului investițional în construcție, prețul boxei auto și al apartamentului constituie 51 445 euro.

Solicită partajarea bunurilor imobile dobândite în timpul căsătoriei cu Jordan Andrei în felul următor: 1/2 cotă parte din boxa auto nr. 3 și 1/2 cotă parte din apartamentul nr. 6, compus din două odăi, situate în XXXXX, cu încasarea de la Jordan Andrei în beneficiul reclamantei a compensației în mărime de 1/4 din costul de piață al boxei auto nr. 3 și 1/4 din costul de piață al apartamentului nr. 6 situat în XXXXX, ce constituie suma de 150 458 lei, iar bunurile imobile să fie atribuite lui Jordan Andrei.

La 22 februarie 2013, Davîdova Olga a depus cerere de concretizare a pretențiilor, îndreptată împotriva pârâților Jordan Andrei, Jordan Iulia și Jordan Mihail (f. d. 139, vol. I).

Suplimentar celor invocate în acțiunea inițială, reclamanta a indicat faptul că boxa nr. 3 de pe XXXXX a fost înregistrată în timpul examinării litigiului pe numele Iuliei Jordan și a lui JordanMihail.

Insistă că la 4 iulie 2012, ultimii au înstrăinat cu rea-credință respectiva boxă auto, care a fost construită în urma executării contractului de investiții, pentru care a contribuit cu resurse financiare și reclamanta.

Solicită, Davîdova Olga, recunoașterea dreptului de proprietate după ea, după Jordan Andrei, Jordan Iulia și Jordan Mihail a câte 1/4 cotă-parte fiecareia asupra apartamentului nr. 6 situat în XXXXX, cu nr. cadastral XXXXX; încasarea din contul Iuliei Jordan și a lui Jordan Mihail în folosul reclamantei suma de 47 000 lei, ce constituie costul a 1/4 cotă parte din boxa nr. 3 de pe aceeași adresă, cu nr. cadastral XXXXX; partajarea bunurilor mobile dobândite în timpul căsătoriei cu Jordan Andrei, transmitându-i în proprietate ultimului toate bunurile mobile cu încasarea de la acesta în beneficiul reclamantei a compensației în mărime de 145 994 lei, cât și a cheltuielilor de judecată în mărime de 2 550 lei.

Prin hotărîrea Judecătoriai Buiucani, municipiul Chișinău din 7 martie 2013 acțiunea a fost admisă integral. A fost recunoscut dreptul de proprietate după Davîdova Olga, Jordan Andrei, Jordan Iulia și Jordan Mihail a câte 1/4 cotă parte fiecareia asupra apartamentului nr. 6 situat în XXXXX, cu nr. cadastral XXXXX. Au fost partajate bunurile dobândite în timpul căsătoriei dintre Davîdova Olga și Jordan Andrei, cu transmiterea în proprietate a tuturor bunurilor mobile ultimului și dispunând încasarea de la Jordan Andrei în beneficiul Olgăi Davîdova compensația bănească în mărime de 145 994 lei, precum și cheltuielile de judecată în mărime de 2 720 lei. A fost încasată de la Jordan Andrei în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 8 877,42 lei (f. d. 167 – 170, vol. I).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 15 octombrie 2013, a fost respins apelul declarat de Jordan Iulia, fiind menținută hotărârea Judecătoriai Buiucani,

municipiul Chișinău din 7 martie 2013. A fost încasată în beneficiul statului din contul Iuliei Jordan taxa de stat la depunerea apelului în mărime de 3 285 lei (f. d. 203 – 208, vol. I).

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 12 februarie 2014, a fost admis recursul declarat de către Jordan Iulia, fiind casată decizia Curții de Apel Chișinău din 15 octombrie 2013, în partea în care a fost menținută hotărârea primei instanțe prin care a fost recunoscut dreptul de proprietate după Davîdova Olga, Jordan Andrei, Jordan Iulia și Jordan Mihail a câte 1/4 cotă-parte fiecareia asupra apartamentului nr. 6 situat în XXXXX, cu restituirea pricinii spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău. În partea partajării bunurilor mobile dobândite în timpul căsătoriei dintre Davîdova Olga și Jordan Andrei, hotărârea Judecătoriei Buiucani, municipiul Chișinău din 7 martie 2013 a fost menținută (f. d. 237 – 243).

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 31 martie 2015, a fost admis demersul reprezentantului reclamantei Davîdova Olga – avocatului Andrei Roșca, pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către Davîdova Olga împotriva lui Jordan Andrei, Iuliei Jordan și Jordan Mihail, cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate și partajarea bunurilor dobândite în timpul căsătoriei, a fost ridicată de la examinare în ordine de apel și a fost restituită Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău pentru emiterea unei hotărâri suplimentare în partea partajării garajului boxă (f. d. 47 – 52, vol. II).

Prin hotărârea suplimentară a Judecătoriei Buiucani, municipiul Chișinău din 18 iunie 2015 a fost recunoscut dreptul de proprietate după Davîdova Olga, Jordan Andrei, Jordan Iulia și Jordan Mihail la câte ¼ cotă-parte fiecareia asupra boxei-garaj nr. 3, situată în XXXXX, cu nr. cadastral XXXXX. A fost încasat de la Jordan Iulia și Jordan Mihail în beneficiul Olgăi Davîdova echivalentul a ¼ cotă-parte din vânzarea boxei-garaj nr. 3 situat în XXXXX, cu nr. cadastral XXXXX în mărime de 2 888 euro, conform cursului oficial al BNM la momentul executării hotărârii. A fost încasată taxa de stat de la Jordan Iulia și Jordan Mihail în beneficiul statului în sumă de 1 810, 77 lei (f. d. 188 – 190, vol. II).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 17 mai 2017 a fost respins apelul declarat de Jordan Iulia și a fost menținută hotărârea Judecătoriei Buiucani, municipiul Chișinău din 7 martie 2013, în partea admitterii pretenției privind recunoașterea dreptului de proprietate în cote-părți asupra apartamentului nr. 6 situat în XXXXX și hotărârea suplimentară a Judecătoriei Buiucani, municipiul Chișinău din 18 iunie 2015. S-a încasat de la Jordan Iulia în beneficiul Olgăi Davîdova cheltuielile de judecată în sumă de 1 416 lei (f. d. 235 – 244, vol. II).

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că instanța de fond just a determinat cotele-părți ideale între Davîdova Olga, Jordan Andrei, Jordan Iulia și Jordan Mihail din proprietatea comună, dobândită în baza contractului de investire în construcții nr. 110 din 31 ianuarie 2007, recunoscând dreptul de proprietate a câte ¼ cotă-parte a fiecareia din apartamentului nr. 6, situat în XXXXX.

Totodată, instanța de apel a conchis că, ¼ cotă-parte din bunul imobil menționat cade sub regimul proprietății comune în devălmășie a soților Jordan Andrei și Davîdova Olga, deoarece bunul imobil a fost dobândit în timpul căsătoriei.

La 26 septembrie 2017 Jardan Iulia a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 mai 2017, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel, a hotărârii inițiale și suplimentare a instanței de fond cu emiterea unei noi decizii prin care Olgăi Davîdova să i se recunoască cota-parte de 1/8 din apartamentul nr. 6 și din garajul respectiv situat în XXXXX.

În motivarea recursului a indicat că instanțele ierarhic inferioare au omis să aplice dispozițiile art. 346 alin. (1) Cod civil, potrivit cărora cotele-părți sunt prezumate a fi egale până la proba contrară.

Afirmă că la materialele cauzei au fost anexate probe, din care rezultă că investiția Iuliei Jardan în apartamentul litigios a început încă până la încheierea căsătoriei Olgăi Davîdova cu Jardan Andrei.

Consideră că instanțele de judecată urmau să constate dacă apartamentul și garajul litigios edificat în baza contractului de investiții nr. 110 din 31 ianuarie 2007, a fost sau nu construit din mijloace comune ale soților Jardan Andrei și Davîdova Olga și care este proporția fiecăruia din acest apartament.

Reiterează că soții Jardan Iulia și Jardan Mihail au investit în apartamentul și garajul litigios sume de bani ce asigură o cotă-parte de $\frac{3}{4}$ din acele două bunuri imobile, iar cuplului Jardan Andrei și Davîdova Olga le aparține doar $\frac{1}{4}$ cotă-parte din acestea.

Respectiv, insistă că Davîdova Olga poate pretinde doar la jumătate din această cotă, și anume la $\frac{1}{8}$ cotă-parte din apartament și garaj.

În conformitate cu art. 434 CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Se denotă că Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa participanților la proces copia deciziei din 17 mai 2017 la data de 4 august 2017, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire nr. 13093 (f. d. 245, vol. II), însă date cu privire la recepționarea acesteia nu se atestă.

Astfel, recursul declarat la data de 26 septembrie 2017 împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 mai 2017, se consideră a fi depus în termen.

La data de 21 noiembrie 2017, în adresa intimatei Davîdova Olga a fost expediată copia recursului declarat de către Jardan Iulia, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței.

Însă, intimata nu și-a exercitat dreptul procedural în termenul prevăzut de lege și nu a depus referință.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Jardan Iulia, în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau

aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Jordan Iulia, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza

Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de către Jordan Iulia.

În conformitate cu art. art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Jordan Iulia, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Ion Druță

Tamara Chișca-Doneva